

346

DE KUNST

EEN ALGEMEEN GEÏLLUSTREERD

EN ARTISTIEK WEEKBLAD

ONDER HOOFDREDACTIE VAN N. H. WOLF

12 SEPT. 1914

PRIJS 25 CENTS

BUREAUX VAN REDACTIE EN ADMINISTRATIE

VALERIUSSTRAAT 61 en N.Z. VOORBURG WAL 161

AMSTERDAM

OPGERICHT 1847

AGENTESSEN GEVRAAGD

Dek Uw Tafel met mooi TAFELGOED

Schoonheid is een levensbehoefte en behoort bij beschaving

TAFELGOED naar Klassieke en Oostersche Kunst

GESTYLEERDE EN OUD-HOLLANDSCHE PATRONEN

FIRMA VAN DEN BRIEL EN VERSTER

Kon. Eindhovensche Fabriek van Damast, Linnen, en Linnen Huishoudgoed
Monsterkamer: a'-Gravenhage, Ballistraat 51. — Levering rechtstreeks aan particulieren

SCHILDERIJEN EN AQUARELLEN

VAN MODERNE MEESTERS

Kunstzaal van Delden.

Rokin 126 t/o. Ned. Bank

Dagelijks van 10—4 uur.

TOEGANG VRIJ.

TABLEAUX
ANCIENS ET MODERNES

ANTIQUITES

WEEN & KLEPMAN

ROKIN 16

TELEPHONE No. 5893

AMSTERDAM

HOLLANDE

Nederlandsche Kunsthandel

Th. VLAS

Rokin 68, Amsterdam

Moderne Schilderijen
en Aquarellen — Gravuren
Etsen — Encadrements

Wed. M. ROEPERJz.

Overhemden —
naar Maat.

Tel. 4030. Halvemaansteeg Nr. 11.

KUNSTHANDEL F. A. GEBR. GERBRANDS

— H. VAN LERVEN — EENIG FIRMANT —

Schilderijen, Aquarellen, Etsen,

— Gravures, Encadrements —

Grooten Oord — ARNHEM — Int. Tel. 1345

GERBRANDS' KUNSTHANDEL
Oud Kerkhof 46 — Utrecht

Alleenverkoop voor Utrecht
van de onder Redactie van
H. P. BREMMER staande

KLEURENLICHTDRUK-
REPRODUCTIES
(PROCEDE W. SCHERJON)

N. V. KUNSTHANDEL

ESHER SURREY HELMSTRAAT 2
SCHEVENINGEN

TENTOONSTELLING VAN SCHILDERIJEN

van verschillende meesters.

Dagelijks geopend van 10-5 uur, des Zondags gesloten

N. V. KUNSTHANDEL

DE PROTECTOR ZUIDBLAAK 70a
ROTTERDAM

Dir. G. HILHORST Azn.

TENTOONSTELLING VAN SCHILDERIJEN DOOR

G. MORGENSTJERNE MUNTHE.

VAN 17 AUGUSTUS TOT 15 SEPTEMBER.

De tentoonstelling is (uitgez. des Zondags) dag, geopend v. 10 tot 5 u.

J. L. HASSOLDT Jr.

IVOORWERKEN

SCHILDPAD

EBBENHOUT

PAARLMOERWAREN

REPARATIE-INRICHTINGEN

LEIDSCHESTRAAT 63

Sieraden en Gebruiksartikelen

van

Agaat, Onyx, Bergkristal, Malachiet, Tijgeroog,
Nefriet enz. Amethyst, Topaas, Maansteen.

N. SPIEGELSTRAAT 17

DE KUNST

Een Algemeen Geïllustreerd en Artistiek Weekblad

Tooneel, Muziek, Beeldende Kunsten, Letteren, Bouwkunst, Kunstnijverheid, Tentoonstellingen, Mode, Sport, Enz.

— ABONNEMENT VOOR NEDERLAND —
PER KWARTAAL FRANCO PER POST f2.—
Bij vooruitbetaling Losse Nummers 25 Cent
Voor het Buitenland wordt de prijs met 60
cent per 3 maanden verhoogd voor porto

Directeur-Hoofdredacteur: N. H. WOLF
Letterk. Redacteur: WENZEL FRANKEMÖLLE

BUREAU VAN REDACTIE EN ADMINISTRATIE
VALERIUSSTRAAT 61 :: AMSTERDAM

— ADVERTENTIËN 30 CENT PER REGEL —
BIJ KONTRAKT BIZONDERE VOORWAARDEN
Inlichtingen geeft gaarne de Administratie
van De Kunst —
Proefnummers steeds op aanvraag verkrijgbaar

MEDEWERKERS: CAREL J. A. BEGEER, FRANK VAN BERGEN, BERNARD CANTER, WALTER VAN DIEDENHOVEN, CORN. DOKKUM
CORN. DOPPER, HENRY ENOEL, LEO FAUST, PIET VAN DER HEM, A. T. HEYTING, J. RICHARD HEUCKEROOTH, J. J. L. TEN KATE JR.
PIET KOOMEN, W. C. VAN MEURS, THEO MOLKENBOER, FREDERIK VAN MONSJOU, P. CORNELIS DE MOOR, J. LOUIS PISUISSE
JAN PONSTIJN, J. K. RENSBURG, JAC. RINSE, WILLEM ROYAARDS, J. H. SPEENHOFF, JOHANNA STEKETEE, HERRE DE VOS, PH. ZILCKEN

Bravo!

De vorige week is te Amsterdam eene belangrijke beslissing gevallen. De directie der N. V. Ned. Opera en Operette, de bekende heeren Kreeft en Pauwels, hadden namelijk getracht zich de kontrakten van den hals te schuiven, die zij vóór den internationalen oorlog met hunne artiesten hadden aangegaan. Zij hadden namelijk, zich beroepende op den toestand van oorlogsgevaar waarin ons land zich bevindt, eene schikking voorgesteld die uitsluitend in het belang was der beide directeuren, van den schouwburgverhuurder, de orkest- en de koorleden, maar de eigenlijke artiesten, om wie de boel moest draaien, zouden pas aan de beurt komen om iet of wat salaris te ontvangen, wanneer er na aftrek van alle mogelijke kosten nog eenige guldens in kas zouden overblijven...

Met dat voorstel namen de artiesten natuurlijk geen genoegen; en de advocaten mr. Jules Keizer en mr. Adolf Perel wisten den bevoegden rechter dan ook te overtuigen, dat er geen enkele reden — en in geen geval een wettelijke reden — bestond om de kontrakten vervallen te verklaren en de directeuren te ontheffen van hun verplichtingen. En de rechter wees vonnis in den zin als door de vertegenwoordigende rechtskundigen der artiesten voorgedragen, — en de directie was goedschiks-kwaadschiks verplicht den schouwburg te openen en de voorstellingen te beginnen. Het vonnis werd in de kunstwereld met groote

FRANS BUFFA & ZONEN
KUNSTHANDEL - KALVERSTRAAT - AMSTERDAM
TENTOONSTELLING VAN SCHILDERIJEN
DOOR ISAÏC ISRAËLS

VERMEER'S Luxe-Artikelen
GEEKPOSEERD: BIJOUTERIEËN EN AARDEWERK
KALVERSTRAAT 180 b. d. HEILIGENWEG

Drinkt Fisslthaler's
Pilsner-Urquell en Augustiner-Bräu

belangstelling en instemming ontvangen. Want te Amsterdam had geen enkele fatsoenlijke theater-directie in deze moeilijke dagen getracht, zich aan haar verplichtingen te onttrekken. Integendeel. Aan alle gezelschappen is *in overleg* met de artiesten, hier en daar ook met het bedienend personeel, een toestand geschapen die het verder spelen mogelijk maakt. En dat dit bij het pu-

blik in goede aarde valt, bewijzen de volle zalen die men te Amsterdam thans in alle theaters en concertzalen ziet. Slechts één — geen eigenlijke — directie heeft zich van haar kontrakten willen ontdoen, maar weldra heeft zij haar fout ingezien en bij onderling goedvinden, ook met den schouwburgverhuurder, weer goed gemaakt wat zij bedorven had...

Zoo spelen dan dus, voor goed gevulde zalen, met haar eigen artiesten, de Stadsschouwburg, het Rembrandt-Theater, het Grand Théâtre, Colnot & Poons (in Flora). De directie Nöggerath, die geen buitenlandse artiesten kon krijgen, gaf vaderlandslievende, historische stukken, naar men weet, maar begint deze week weer met een variété. In het Panopticum-Theater treden nagenoeg uitsluitend Nederlandsche artiesten op, en ook in het Rozen-Theater wordt het programma gevuld door landgenooten. In Carré speelt Marius Spree een volksstuk.

De N.V. Het Tooneel, dir. Willem Royaards, begint hare voorstellingen op 1 October.

Ongeveer dienzelfden datum vangt de Franche Opera uit Den Haag hare voorstellingen aan in den

Stadsschouwburg en in het Paleis voor Volkslijt.

De kinema-theaters zijn alle geopend. Voor zoover wij gelegenheid hadden ons ervan te overtuigen (Bioscope-Theater Nöggerath, Pathé, Union) zijn zij 's middags minder, maar 's avonds zeer goed bezet.

Niet minder „vredelevend” is de muziekwereld. Zeer normaal is verleden week de reeks abonnements-concerten geopend in het Concertgebouw; en Donderdagavond heeft onder leiding van Willem Mengelberg, met de opzettelijk daarvooruit Weenen gekomen hof-operazangeres Gertrud Förstel, voor een stampvolle zaal het eerste buitengewone abonnements-concert plaats gehad.

Van andere zijden vernemen wij eveneens ontwakend Amsterdamsch muzikleven. En het is met groot genoegen dat wij deze feiten vaststellen. Teleurstellend is evenwel, dat wederom in de abonnementen-serie van den concert-ondernemer Hans Augustin geen enkel *Nederlandsch* kunstenaar gelegenheid krijgt zich te laten hooren? De *Nederlandsche* kunstenaars en kunstenaars-vereeningen moeten zichzelf maar trachten te helpen, — de *vreemde* artiesten worden door den nog immer niet-Nederlandsch voelenden genaturaliseerden Zwitser, als vele jaren reeds, vóórgetrokken boven den Nederlander. Waarom b.v. niet in *deze* tijden een serie concerten verzekerd aan het zoo uitnemende *Amsterdamsch Strijkkwartet*, gevormd door de vier eerste strijkers-solisten van het Concertgebouw-orkest? Waarom niet een reeks concerten afgesloten met het niet minder verdienstelijke *Hollandsche Strijkkwartet*, eveneens bestaande uit vier der uitnemendste leden van ons orkest (Leijdensdorff, Mendes, Kint, Canivez)? Waarom niet de prachtige kamermuziekvereniging der blazers, het *Concertgebouw-Sextet*, voor een abonnement-avond gevraagd? Gelukkig evenwel bezitten deze vereeningen nog goed vertrouwen genoeg in den financieelen toestand (en in hun kunst!) om zelf het werk ter hand te nemen en zelf concerten te ondernemen. Wij vernemen althans tot ons niet geringe voldoening, dat al de genoemde drie Concertgebouw-orkest-kombinaties in het thans aangevangen seizoen hun eigen concerten-reeks zullen geven, en het is te verwachten dat het publiek, dat evenals in Weenen en in Berlijn naar goede muziek hunkert, de artiesten tegemoet zal komen en in hun streven zal steunen.

Voor hen allen, ook voor den rechter, die den toestand niet zóo abnormaal verklaarde als de in den afgang genoemde directie het in haar eigen belang wel wilde voorstellen, — een hartelijk bravo!

En als bewijs dat ook wij vertrouwen hebben in de naaste toekomst: ons Kunstenaarsfeest en ons Kostuumfeest zullen in het thans aangevangen seizoen zéker doorgaan! Laten zij, die dáár belang in stellen, zich dit alvast voor gezegd houden.

Concertgebouw.

Abonnements-concert van Donderdag 11 September 1914,
onder leiding van Willem Mengelberg.

1. Ouverture Anacreon L. Cherubini.
2. Recitatief en Aria „Non piu! tutto ascolti”, voor sopraan en orkestbegeleiding W. A. Mozart
3. Symphonie D gr. t. (Köchel no. 504) W. A. Mozart
4. „Et Incarnatus est” uit de Grootte Mis (C. kl. t.) voor sopraan met orkestbegeleiding W. A. Mozart
5. Tod und Verklärung R. Strauss
6. Lieder voor sopraan met orkestbegeleiding
 - a. Morgen R. Strauss
 - b. Auf ein altes Lied. Hugo Wolf
 - c. Solvejgs Wiegenlied E. Grieg
 - d. Ich bin der Welt gekommen G. Mahler
 - e. Wer hat das Liedlein erdacht G. Mahler

Soliste: Gertrud Förstel, sopraanzangeres.

Met hartelijk gejuich hebben wij onzen grooten en populairen dirigent Willem Mengelberg op zijn eerste concert in dit seizoen binnengehaald, en het bestuur van het Concertgebouw vereerde hem een enormen lauwerkrans met de stedelijke kleuren en beplant met groote zonnebloemen, als symbool van ons nationaal gevoel. En daarna hebben we ook de uit Weenen, speciaal voor ons, Amsterdammers, gekomen beroemde zangeres Gertrud Förstel begroet, en hartelijk, toen zij van boven het podium de trappen afdaalde en voor de zaal verscheen. Mengelberg, die er prachtig gezond uitzag, en Gertrud Förstel, onvermoeid, gaven ons het hoogste dat zij in hun kunst te geven hebben, en zij deden dat met hart en ziel! En het orkest volgde beider intenties en voerde ze uit met ongeëvenaarde muzikaliteit en met fonkelend entrain. Een Anacreon-ouverture en een Tod und Verklärung, onovertreffelijk en buitengewoon kleurig gespeeld; en de zangeres onthaalde ons op eene zangkunst (in Mozart) en op eene voordracht (in de liederen), die wellicht niet te overtreffen is. Het publiek bracht de kunstenaar een ovatie na haar aria „Non piu!” en na het lied „Morgen”; en het orkest deelde in de toejuichingen, die het zoo hartelijk werd gebracht.

Grooten indruk maakte nog het fijne lied van Hugo Wolf, en van een zeer vriendelijken inhoud is het door de zangeres hoogst muzikaal voorgedragen lied van Grieg.

Het was een zeer geanimeerde avond, met veel warmte en veel enthousiasme aan beide zijden. Wel niemand heeft in deze onvergelyk schoone uren aan de oorlog gedacht!

N. H. WOLF.

Mobilisatie.

Blijspel in drie bedrijven, naar het Fransch van Fernand
Wicheler, door Jeannette Meyer.

Voor het eerst opgevoerd in den Frascati-Schouwburg,
onder directie van Louis Bouwmeester Jr., op Vrijdag
4 September 1914.

Rolverdeeling:

Kommandant Relan	Rienk Brouwer
Gaspard, zijn ordonnans	J. Ph. Kelly
Vitruux, tuinman	J. Jurgens
Generaal Boissac	C. Specht
Pierre Chaussan	Joh. Timrott
Lacrusette, minister van oorlog	V. Koster
Kolonel Dussancoy	A. Verzijl
Kommandant Nicole	A. Grijnders
Luitenant Verrelet	W. Faassen
De Burgemeester	J. Jurgens (D)
Justin, koetsier	A. Grijnders (D)
Marian, bediende	B. van Laar
Estelle	Greta Beekman
Christine	Wilh. Kley
Flora	Jeanne Hopman
Mevr. Relan.	Paula de Waart
Marie, kamermeisje	J. Engers
Hortense, keukenmeid	M. Kley

Het woord in deze klucht is aan Johannes Philip Kelly, of hoe hij met zijn voornamen verder wil heeten! Maar Kelly is de man, en in zijn licht verduisteren allen! De dames inbegrepen. Of misschien, . . . ééntje is er, die frisch en levendig boven de andere uitsteekt, — en dat is het boerendeertje Flora van Jeanne Hopman. Ik zou dus kunnen zeggen: „Mobilisatie” is de klucht van Kelly en Jeanne Hopman. . . . En het toeval wil, dat het ook in het spel zoo uitkomt.

Kelly is de ordonnans Gaspard, die, om zijn kommandant Relan te redden, diens uniform aankrijgt, ten einde de gewezen horizontale Clotilde, die nu onder den naam Christine als ziekenzuster is op een villa bij een rijke pa met zijn dochter*), te kunnen ontgaan. Maar Kelly wisselt daarna ook, als „kommandant Relan”, met generaal Boissac van uniform; want ook de legeroverste heeft destijds te Nancy Clotilde goed gekend. En als de minister van oorlog, in groot tenue, in persoon de gemobiliseerden komt inspekteren, hoort ook hij van de aanwezigheid van Clotilde-Christine, en moet Kelly-ordonnans-kommandant-generaal Gaspard-Relan-Boissac het weer ontgelden en wandelt hij uit de uniform van excellentie generaal in het hoogste wat er is: excellentie minister. Zijn vriendinnetje Flora, waarop hij heel jaloersch is, maakt al deze ver-

anderingen mee: zij herkent hem eerst niet als de kommandant, dan weer niet als de generaal, dan ook niet als de minister, — maar telkens als Kelly zijn leuke, guitige Gaspard-snoet laat zien, is het uit met de metamorfoze en met de maskerade. En wat er dan telkens op volgt, vertel ik niet. . . .

Bij de verwisseling der uniformen behoort ook een paar laarzen. En de schoenen van Kelly zijn lomp en zwaar en met een vervaarlijk ijzerbeslag. Als men nu weet dat deze schoenen om de tien minuten van drager verwisselen, kan men begrijpen welk humoristisch moment dit is in de werking van deze klucht!

In den loop van de handeling blijkt óók dat uit de verhouding van den kommandant met Clotilde een zoon heet geboren, en dat ook de generaal en de minister, dank zij Clotilde, in dit gelukkig bezit heeten te zijn. Die zoon heet uitbesteed bij een kruidenier, en nu geldt Kelly-Gaspard wel in het dorp als diens zoon, maar hij heeft een flauw vermoeden dat de drie hooge militairen hem nader in verwantschap staan. . . . En dus ziet hij zich onverwacht geplaatst voor drie „vaders” en eene „moeder”, die hem tot dan totaal onbekend waren. Maar Flora weet hem te overtuigen dat de kruidenier zijn echte pa is, — en natuurlijk trouwen zij met elkaar. . . .

De klucht geeft den menschen aanleiding tot frisch spel en aan deze zijde van het voetlicht tot véél lachen! Er wordt soms onbedaarlijk gelachen!! Vooral de schoenen en Kelly zijn de lachwekkende factoren. Ook Jurgens is droogkomiek. De overigen zijn te opzettelijk, niet natuurlijk genoeg, overdreven! Ook de dames. De uitzondering maakt, als gezegd, Jeanne Hopman, die door frisch, jeugdig, levendig en natuurlijk spel uitmunt.

De regie is van Joseph van Lier. En hoewel het stuk in Frankrijk speelt en dus in Fransche uniformen, hebben we bij deze „mobilisatie” heelemaal niet aan „den oorlog” gedacht! . . . 't Was ook zoo grappig, en de schouwburg was vol. En dan vergeet men alle oorlog en alle narigheid waarvan de menschen spreken!

N. H. WOLF.

KUNSTZAAL „REMBRANDT” - J. H. DONNAI

:: DELFTSCHEVAART 18, ROTTERDAM ::

15 JULI TOT 15 SEPTEMBER

TENTOONSTELLING ETSEN
VAN A. DERKZEN V. ANGEREN

GEOPEND VAN 10 TOT 5 UUR — TOEGANG VRIJ

*) De vertaalster laat de menschen voortdurend spreken van „een kasteel”, blijkbaar niet wetende dat „un château” bij ons „een villa” heet.

Voerman Henschel.

Tooneelspel in vijf bedrijven van Gerhart Hauptmann.
Koninklijke Vereeniging Het Nederlandsch Tooneel.

Hoofdpersonen:

Henschel Louis Bouwmeester.
Hanne Mevrouw Theo Mann-Bouwmeester.

Over het stuk van Hauptmann behoeft wel niets meer gezegd te worden.

Het stuk is knap en werkelijk „du théâtre”. Maar welk een ontoereikendheid, welke een leemte in de karakterteekening. Na zoveel jaren van naturalisme en verisme en realisme is dit stuk eigenlijk een getuigenis van armoede, die in al die verschillende isme's opgesloten ligt. Neen, ook dit stuk is gedoemd mettertijd te verdwijnen. Dat het hier nog zoveel succes heeft, ligt niet aan het stuk, maar aan de geniale personen, die de hoofdrollen er van in handen hebben. Het is meer dan merkwaardig, wat Louis Bouwmeester en zijn zuster in dit realistisch stuk, waar het romanties getint slot zo slecht bij past, presteren. Al dadelijk bij zijn optreden zet Louis Bouwmeester de figuur van Henschel overeind. Zo en niet anders moet die man uitgebeeld worden. Zijn zorg voor de zieke vrouw, zijn gekschieren met Hanne, dan de belofte, Hanne niet te zullen trouwen, dat alles werd zo waar, zo innig uitgebeeld, dat men van den beginne af reeds onder den indruk kwam van die gestalte, die door een gevoelloos vrouwensch langzaam maar zeker ten onder wordt gebracht. Dan het schenden der belofte, het huwelijk met Hanne, de kroegscene, het romantiese in de wolken turen in het laatste bedrijf, — in alles was Bouwmeester geniaal. En daarnaast stond Hanne in een soberheid, die bewondering afdwong.

Den geheelen avond voelde men, dat daar op de planken werkelijk grote kunst werd gegeven. Beide wondermensen, jong en lenig, met geen spoor van vermoeidheid, geven hun beste krachten. De bijna geheel bezette zaal luisterde in ademloze aandacht, en na de verschillende scènes weerklonk donderend applaus.

Het bleek, dat de Bouwmeester's nog de ouden waren, of beter: de wonderbaar jonge mensen, die zij altijd geweest zijn. Wat al kan men nog van deze twee begenadigde kunstenaars verwachten! Bij elke nieuwe opvoering zal weer blijken, wat het Koninklijk Tooneel vooruitgegaan is, nu Louis Bouwmeester weer op het Leidscheplein terug is en mevrouw Mann-Bouwmeester weer een tegenspeler in haar broer bezit, die haar tot groter spel opzweept als geen ander zou kunnen. Het is dan ook roerend te zien, met welk een geestdrift het publiek op alle rangen Louis en zijn zuster toebijelt, als zij hand in hand, na herhaalde malen teruggeroepen te zijn, voor het voetlicht treden.

De onbegrijpelijke kracht die van deze werkelijke ras-artiesten uitgaat, werkt ook op de andere medespelers, werkt op het publiek, werkt op alles, — zodat de gehele schouwburg op het Leidscheplein zowel vóór als achter het voetlicht veranderd lijkt. Het ietwat doodse, dat vroeger wel over de voorstellingen en over de zaal zo verlamdend lag uitgebreid, is geheel weggevaagd. Het publiek waardeert dit. Dat bewijst de opkomst in grote getale op de avonden der Bouwmeester's.

WENZEL FRANKEMOLLE.

Komité voor Ontspanning.

Het onlangs uit kunstenaarskringen te Amsterdam gevormde Comité voor Ontspanning heeft, na dege-lijke voorbereiding, zijn taak aanvaard. Een 50-tal kunstenaars op vokaal en instrumentaal gebied, waaronder van gevestigde reputatie, een drietal groote koor-vereeningen, een paar orkesten, voordrachtskunsten-ars en variété-artiesten, hebben zich welwillend ter beschikking van het comité gesteld, om, waar hun medewerking ook wordt gevraagd, hetzij te Amsterdam of elders, tot ontspanning van het volk en de militairen mede te werken. Daar er aanbiedingen ook van elders gevestigde kunstenaars zijn, kan het comité dus ook gemakkelijk voor ontspanning in andere plaatsen dan Amsterdam zorg dragen.

Het eerste, door het comité georganiseerde, concert zal a.s. Zondagmiddag van 1 tot 3 uur worden gegeven, in den tuin van het Paleis voor Volksvljt en toegankelijk zijn voor alle te Amsterdam aanwezige militairen. Medewerking verleen: de mannenzang-vereening „Excelsior” (80 zangers), onderlei-ning van den heer A. Heiloo; mevr. Nanny Wolf-Kaufmann, altzangeres; mej. Hermine Eckhardt, sopraanzangeres; de heeren E. van der Ploeg, bariton-zanger, en Henk van den Berg, begeleiding. De firma Goldschmeding heeft welwillend een vleugel ter beschikking gesteld, en de firma L. Fles & Co. heeft op haar Roneo's weer eenige dui-zendtallen liederenteksten doen drukken.

Voor volgende concerten hebben B. en W. het Oosterpark ter beschikking gesteld. Ook in het Vondelpark, in Bellevue en elders zullen concerten enz. worden gegeven. Reeds zijn bij het comité verschil-lende aanvragen ingekomen.

Garnizoens- en fort-kommandanten, alsmede kom-missies, die over kunstenaars, koorvereeningen enz., wenschen te beschikken, gelieven hunne aanvragen te richten tot het sekretariaat: N. Z. Voorburgwal 161, kamer 5, Amsterdam. (Bureau Weekblad De Kunst.)

Concertzaal-Kiekjes.

In een Muzikale Kroniek van het Algemeen Handelsblad van de vorige week schreef de muziek-redacteur, de heer W. S. (ibmacher) Z. (ijnen), een zestal kleine schetsjes, onder den verzamelnaam „Concertzaal-kiekjes”. Het eerste daarvan was een „portret” van „den” impresario, het tweede een van „den” man van de krant, het derde van „den” steunpilaar, de volgende gaven karakterteekeningen van „het” genie, „de” autoriteit, „het” dweepstertje. Althans zóó meen ik dat deze, onder bovenstaande titels verschenen schetsjes, moeten worden opgevat.

Aardig, geestig en raak was het portret van „den” impresario, den doorslag-impresario dus. En ik stem onmiddellijk toe: zóó zijn er. Men oordeele. De heer W. S. Z. teekent:

De impresario, of concert-directeur, is de op-stapel-zetter, de bouwver, optuiger, stuurman, kapitein van het schip, dat concert heet en onder zijn vlag vaart. Hij geeft 't een naam, ontwierp den tekst der biljetten, allerwegen aankondigend het „optreden van den wereldberoemden pianist” of het „laatste bezoek van den grootsten zanger vóór zijn vertrek naar Amerika”, die — bij de gratie zijner bemiddeling — hun gaven mogen brengen aan het muziek-begeerig publiek.

De concert-directeur is 'n prachtige verschijning. Twee uur vóór den aanvang steekt hij zich in den fijn gesneden rok. Het wit van das en handschoenen is smetteloos, de glans zijner laarsjes glimt als die zijner oogen wanneer hij het publiek, de nederigen en de deftigen, ziet binnen komen. Hij recipieert aan den ingang der zaal met minzamen glimlach, nadat hij in de solistenkamer de kunstenaars in de atmosfeer zijner welriekende vriendelijkheid achterliet. Voor allen heeft hij beleefde woorden, allen immers zijn gasten, in avondtoilet of met overjas aan, allen welkom, allen z'n Pappenheimers. En als hij zich van hunne aanwezigheid overtuigd heeft — de ongenoodden buiten! — het podium ook in goede orde weet, gaat hij den kunstenaar waarschuwen en leiden tot de podium-deur: hij wijst den toegang tot zijn salon, blijft in de opening staan 'n moment. Een blik op zijn publiek: nu zál je wat hooren, en hij verdwijnt. Straks schuift hij behoedzaam de zaal in, steekt zijn neus tusschen de zware portière, loert of wel ieder behoorlijk zit en luistert.

De concert-directeur bewaart, op de gang, kransen en bloemen, verklapt niet het „geheim” hunner herkomst. Zelf draagt hij ze, onder 't knetterend applaus, binnen en biedt ze aan met zelfvoldoening en geluksgevoel, alsof hij de gever is. Zijn gelaat straalt als zijn laarzen. En hij grijpt, aan 't eind van zijn avond, naar de handjes en bedankjes van eenige invit'e's, met de waardigheid en genegenheid, die passen bij de voornaamheid van zijn persoon.

Inderdaad, zóó zijn er. Ook ik ken er zoo: Amsterdamsche en Haagsche. Het is geestig geteekend.

Maar minder bekend komt mij voor: het type van den „man van de krant”. Wie wordt daarmee bedoeld?... Kollega Bottenheim van de Nieuwe

Rotterdammer, of kollega Van Gigh van De Telegraaf, of mejuffr. Liecken van hetzelfde blad, of kollega Kersbergen van Het Nieuws, of Lurasco van Het Centrum, of Vermeulen van De Tijd, of Keuls van het Handelsblad...? Zeker niet de schrijver zélf! Want de rustige, kalme heer Sibmacher Zijnen beantwoordt zeker niet aan het portret van den „man van de krant”:

De man van de krant is steeds bij de hand. Heeft hij de krant niet in de hand, dan draagt hij haar, zwierig, onder den arm.

Men ziet dadelijk wie en wát hij is. Zoo iemand, dan is hij „thuis” in de zaal. Hij kent de zaalknechts en de garderobe-juffers bij namen. Elken bezoeker kent hij, keurt hij, schat hij, groet hij met blik van verstandhouding of handendruk. Ook de artiesten uit den vreemde zullen hem spoedig kennen. Als de man van de krant presenteert hij zich makkelijk, zonder den minsten zweem van bescheidenheid. Hij beweegt zich als 'n aal, en kijkt als 'n arend. En 'n oogwenk doorschouwt hij hun levensgeschiedenis, hoort hij hun plannen uit en hun indrukken, hun familie-relaties en hótél-ervaringen. Aan wie maar hooren wil vertelt zijn luide stem van hún bijzondere eigenschappen, van de ontmoetingen die hij met hén zal hebben, van de uren die hij met hén genoot... in Duitschland, in Engeland....

De man van de krant gaat in de zaal 't laatst zitten, en wipt na elk nummer vlug op om het publiek te overzien, de stemming waar te nemen. Hij klapt 't eerst, en 't hardst. Afkeuring zoowel als goedkeuring verkondigt hij aan zijn bureu met grooten nadruk. Op zijn knie maakt hij, geheimzinnig, critische aantekeningen; de blikken der omzittenden volgen, nieuwsgierig, zijn handbeweging. Impressies krabbelt hij op, onder een muzieknummer dat zijn aandacht niet waard is.

Of hij luistert en noteert tegelijk. Zelfs kan hij vooraf schrijven hoe 't wezen zal. Zijn voor-voelen werkt even enorm als de snelheid van zijn opnemings-vermogen. Voor niets staat hij en voor niemand. In de pauze vangt hij de meeningen als het toestel der draadlooze telegrafie. Geef hem een oogje en hij heeft een ideeje, geef hem een woord en hij maakt een volzin, geef hem vier woorden en hij heeft een artikel klaar.

De rusteloze, alwetende man, is alom tegenwoordig. Dat hij altijd interessant is, beseft hij volkomen. Er is maar één ding, dat hij bijna nog belangrijker acht dan zich zelf, en dat is zijn krant.

Aldus de karakter-teekenaar in 't Handelsblad. Maar is de schets niet wat overdreven?... Of zou soms de een of andere week- of maandblad-recensent bedoeld zijn? (Frans Vermeulen van „de Groene”, Van Milligen van Caecilia, Wolf van De Kunst.) Maar ook op hen lijkt het portret geenszins!...

Dan misschien op een provinciaal?... Willem Landré (N. R. C.), Herman Rutters (Nieuwe Crt.), De Ronde (Rotterd. Nbl.), Philip Loots (O. H. C.)...

Ik kan hem niet thuisbrengen...

O ja, — ik ken hem... 't Is Van Gekken van

't Achterhoesch Advertentieblad voor Kleinhandelaren in Komijnkaas!! Niet waar, kollega W. S. Z., — dat is hij! Maar hoe kunt gij nu, als zelf „man van de krant“, zóó een piechum aan uw lezers voorstellen als... het type van u-zelf en van uw kollega's?!

HOMO.

Prijskampen.

De Vigelius-prijzen.

Wij ontvangen het door de heeren Van der Weele, Der Kinderen, Arntzenius, Albert Roelofs en Kever uitgebrachte rapport der jury voor den wedstrijd 1914 van het legaat van vrouwe Vigelius, waarvan wij in no. 343 van De Kunst den uitslag meldden.

Uit dat rapport blijkt, dat weinig schilders van beteekenis aan dezen wedstrijd hebben meegedaan. O.i. ten onrechte. Vrouwe Vigelius heeft het legaat ingesteld „tot aanmoediging van de beeldende kunst“, en nu blijken voornamelijk *dilettanten* aan den prijskamp te hebben deelgenomen. Behalve groep I, het strengst geteekend levensgroot pleisterbeeld, waarvoor de prijs eenstemmig aan den heer Hentzen werd toegewezen, leverde de wedkamp weinig resultaat. Van groep II schrijft de jury:

„Aan wien van de inzenders onder deze groep de prijs zou toegekend worden, was door de jury minder spoedig uitgemaakt. Zelfs de betere inzendingen gaven nog aanleiding tot bezwaren. Enthousiast was zij over geen der inzendingen. Na lang beraad werd echter aan *Hony soit qui mal y pense* de prijs toegekend.”

Bij groep III zegt het rapport:

„De jury, hoewel verschillende inzendingen waardeerende, meende het toch te moeten betreuren, dat het geheel der inzendingen onder 3o en 4o niet belangrijker is.

„De stukken beziende, wordt men herhaaldelijk gedrongen te denken aan dilettantenwerk of dat van beginnelingen, somtijds zelfs aan huisvlijt-produkten, en is de kamp van begaafde schilders om een eervolle vermelding hier moeilijk te onderkennen.

„De jury meent dat dit toe te schrijven is aan den geest van den tijd; indertijd toen Vrouwe Vigelius dit legaat vermaakte was het de bedoeling om deze prijzen uit te loven op de Vierjaarlijksche, waarop toen schilderijen met sujetten als bedoeld in dezen prijskamp in de mode waren, doch sindsdien is de opvatting van sujet geheel veranderd.

„Met 3 tegen 2 stemmen besloot de jury den prijs toe te kennen in deze groep aan motto *Philaltingia II.*”

Bij groep IV was de jury het spoedig eens, dat het schilderij onder het motto *Nieuw Testament* voor den

prijs in aanmerking zou komen. De jury vond dit schilderij „een kranige prestatie“. En het kende den maker — den heer H. Meyer te Haarlem — bovendien den extra-prijs van 1000 gulden toe.

Na dit rapport gelezen te hebben, vragen wij: is er aan de zaak *vooraf* wel de noodige bekendheid gegeven? In *ons* blad bij voorbeeld heeft, behalve de uitslag, nooit iets van een Vigelius-prijs gestaan! En hoe wil nu de jury *resultaten* verwachten als zoo goed als *niemand* weet dat er mogelijkheid is zulk een prijs te winnen?...

Het Hildebrand-monument.

Uit een nader door de jury voor het Nicolaas Beets Gedenkteken geopenbaard rapport blijkt, dat de in no. 343 van De Kunst vermelde prijswinnaars — buiten het eigenlijk bekroonde ontwerp — zijn: van het onder het motto „Camera Obscura H“ bekroonde ontwerp: de heeren H. F. Meertens, bouwk. ing. en C. J. v. d. Hoef, beeldhouwer; en van het onder het motto „Dreef“ bekroonde: de heeren W. B. Yzerdraad en H. M. Rübenkamp.

Apachenliefde.

Dramatische schets van Jaap van der Poll.

„Apachenliefde“ heeft de verdiensten, een oud gegeven te zijn dat op een nieuwe wijze is verwerkt. Het geeft de liefde van de apachenmeid voor den teruggekeerden boef, dien zij prefereert boven den fatsoenlijken schilder, — welke laatste door haar in 't vertrouwen is genomen van een misdaad die haar boef heeft begaan, en die hem en een vriend het hoofd kan kosten als de politie ze kwam op het spoor. Van deze wetenschap maakt hij gebruik bij eene bedreiging van den boef in den strijd om hun beider lief; en deze bedreiging wordt zijn ongeluk: want de boef ontnemt hem het leven.

Het op de spits drijven van die bedreiging lijkt mij een overdreven effect, waar de boef ons kort te voren een revolver heeft laten zien, — zoodat de schilder, dunkt mij, wel op zijn vingers kan natellen, wat straks zijn lot zal zijn. Maar 't is theater-effect, van Parijsch Guignol-karakter, en dus neemt men dit op den koop toe.

De boef wordt schitterend van kracht en karakterteekening gespeeld door Henri Brondgeest. Hij vult het tooneel. De schrijver zelf speelt de rol van den schilder... die hij voor een ander had bestemd. Mary Beekman is het liefje. Zij heeft goede momenten, maar speelt zeer ongelijk. Het stukje doet het 'm bij 't Panopticum-publiek!

N. H. W.

Kunst en Sport.

(Ingezonden.)

Waarde vriend Wolf!

Ook mij heeft de aanval op de Sport in je artikel „Oorlog!“ (in het nummer van 8 Augustus) enorm gegergd. Maar ik zat in Parijs; ik wist niet of er nog verbinding was met Holland; ik had zooveel andere dingen aan mijn hoofd; . . . en dus is mijn bestrijding in de slof gebleven!

De Sport, — die trouwens niet bang is voor een duwtje, — heeft er weinig bij verloren. „Nevoh“ heeft den in 't krijt geworpen handschoen opgeraapt, en als ik je van repliek had gediend, zou ik in hoofdzaak hetzelfde hebben gezegd als hij.

Alleen op twee punten had ik verder willen gaan: de twee stiefkindertjes, welke hij zonder hen te adopteeren in hun bloote lijfje in de kou liet staan: het boksen en de paardensport, had ik óók in bescherming willen nemen.

Beste vriend en hoofdredacteur, heb je wel eens goed een naaktportret van Jack Johnson aangekeken? Ik heb den wereldkampioen nog dezer dagen hier in levenden lijve ontmoet, en telkens als ik hem zie sta ik in bewondering voor zijn prachtige lichaamsbouw! Wat de Venus van Milo voor de vrouw is, dat is Johnson voor den man.

Ik zal niet zeggen, dat Johnson zoo ideaal aesthetisch schoon geworden is uitsluitend door de beoefening der bokssport. Er is een wisselwerking. Eenerzijds heeft hij het in „the noble art“ zoover gebracht omdat hij zulk een harmonisch ontwikkelde fysiek had, en anderzijds is zijn lichaam er nog mooier op geworden doordat hij met ernst en toewijding bokste en zich angstvallig hield aan het regelmatig levensrégime, dat de training voorschreef.

Er zijn ook leelijke beroepsboksers, zal je me tegenvoeren. Zeker; er zijn ook acteurs die slecht spelen. Bovendien, wie zegt je of ze niet nog veel leelijker zouden zijn geweest als ze nooit aan boksen gedaan hadden? En dit is een feit: de voornaamste profs, zij die het tot een zekere hoogte in hun sport gebracht hebben, zijn klassiek-symmetrisch gebouwde menschen. Carpentier, om er nog één te noemen, is mooi als een jonge god.

Kunst is schoonheids-kultuur. En Sport . . . is feitelijk niet anders.*)

*) Ook de beroeps-worstelaars zijn mooie kerels. Op dit gebied krijgen wij echter maar zelden iets ernstigs te zien. Wat het groote publiek kent van dezen tak van Sport is niet meer dan een variété-nummer: een troep vleeschklompen door een manager bij elkaar gezocht om ze tegen elkaar te laten vechten min of meer volgens de wetten der worstkunst. Hoe misaakter ze zijn, des te dankbaarder toont de zaal zich.

L. F.

Voor mij zijn de begrippen dan ook zóó verwant, dat ze bijna één zijn. Ik ga met evenveel plezier naar een goede voetbalmatch kijken als naar een tooneelvoorstelling; ik ga even graag een half uurtje sparren, paardrijden of roeien als dat ik een schetsje schrijf; ik bewonder evenzeer een Carpentier als een prachtig beeldhouwwerk; ik volg met dezelfde spanning een kampioens-partij tennis als een boeienden roman; ik ben even dol op wedrennen als op een mooi schilderij. Ik zie tusschen dat alles geen essentieel verschil.

Sport is geen „kracht, hoe dan ook!“ Er is één afdeeling van sport — m. i. de minst sportieve, — die we krachtsport noemen. Maar in alle andere takken van sport leggen juist de kracht-„paters“ het 't eerst af! . . . Neen, Sport is plastiek, en wanneer zij enkelen toeschouwers niet tot de ziel spreekt, dan ligt het aan dezen! Men moet Sport l é é r e n zien, evenals schilderen.

Van jou, Wolf, dien ik ken als een gevoelig schilderijen-geniet, verwondert het me, dat je het mooie, het berauschend-kleurige, fijn-lijnige van een courses-veld niet waardeert. Je kijkt naar de „bookies“ zeg je, en die hinderen je! Maar, man, op een schilderijen-tentoonstelling hinderen de sjappies aan de contrôle, de duffe suppoosten in de zaal en de juffrouwen-van-de-retirade toch óók niet aan je schoonheids-indrukken? Wedrennen zijn geldmakerij! Die tentoonstelling niet? Ik voor mij, ik ken bijna geen schooner schouwspel dan de edele volbloeds, zich strekkend in uiterste snelheid-geven, onder de kleurig gekleede jockeys, op het malsch-groen gazon. En de frissche grand-air-omgeving, de beboschte achtergrond, de fleurige paviljoens en tribunes, het paddoek waarin het smaakvol gekleed publiek zich beweegt als in een bloemrijk park, het geeft mij een aandoening welke ik in menige schouwburg- of concertzaal vergeefs gezocht heb . . .

Ik zou te veel van je plaatsruimte moeten vergen, wilde ik je betoog voet voor voet weerleggen. Er valt meer dan een heel nummer van „De Kunst“ tegen aan te voeren, het is één en al verwarring en inconsequentie, je hebt je laten meeslepen door een vooropgezette antipathie. Doch ik wil alléén het slot van je tweede artikel — dat waarin ik je conclusies meen samengevat — nog even onder handen nemen.

„De verafgoding van de brute kracht“, schrijf je. Maar, nóg eens, Sport is geen kracht-adoratie. Ik zou bijna zeggen: i n t e g e n d e e l! Sport is harmonische lichaams-ontwikkeling en gezondheids-bevordering. En daarom is zij, in stede van een concurrent, een beschermster van de Kunst. Overal waar de Sport in ere stond, in Griekenland, in Rome, in Japan, zien wij tegelijkertijd of even later de Kunst opbloeien! Als regel vindt men de gezonde zielen slechts in g e z o n d e

lichamen. En nooit was ik zoo goed gedisponeerd tot het waardeeren zoowel als tot het produceeren van Kunst als in de anderhalf jaar dat ik geregeld elken ochtend, alvorens aan het werk te gaan, een half uurtje sparde en physical culture deed bij Toepoel.

Met collegiale en vriendschappelijke groeten,

LEO FAUST.

Parijs, 29 Augustus '14.

* *

Waarde vriend Faust!

Ook gij verwacht twee zaken: ik heb *niets* tegen de sport. Ik heb alléén gevraagd: wat kan in de twintig eeuwen van beschaving, de eeuwen van christendom, zooals Raemaekers ze noemde, *het beschavend moment* zijn geweest?... De kunst, de sport, de wetenschap.... Zeker *niet* de sport, heb ik geantwoord. Want sport maakt de menschen *ruw*, *ongevoelig*, — omdat ze zich ten slotte nog alléén maar interesseeren voor de excessen. Of sport schoonheid is of kracht of lichaamsontwikkeling, laat me koud! Van mijn part is sport en schoonheid en kracht en lichaamsontwikkeling te gelijk! Tegen *de* sport ben ik dan ook volstrekt niet, maar ik ben tegen de excessen, die zooveel misbruiken meebrengen!

De vergelijking met tentoonstellingen gaat niet op. Ik vind de suppoosten en de retirade-juffrouw niet mooi, maar ze zijn ongevaarlijk. De excessen van sport, en wat daar bij komt, zijn dit niet. Overigens, ik heb de *bewijzen* dat sport de menschen ruw en ongevoelig maakt, — maar laat ik niet in al te veel details afdalen! Overigens, ge weet: vriendschappelijk en konfraterneel!

N. H. W.

Odette Myrtil.

Van de geestige en artistieke cabaret-musicienne Odette Myrtil, die in het Panopticum optreedt, en over wie wij de vorige week met waardeering schreven, geven wij thans een karaktervol portret. Het zal velen aangenaam zijn te vernemen, dat haar kontrakt, wegens haar succes, met een halve maand is verlengd.

The American Flowershop.

Levering van Artistiek Bloemwerk, Planten,
Losse Bloemen, enz. enz.

E. M. DIESBERGEN.

Corn. Schuytstraat 27.

Telefoon Zuid 1966.

F. EBERHARDT J^R

DAMESKLEEDERMAKER - BONTWERKER

WILLEMSPARKEWEG 87, GALERIJ 39

TELEFOON 318 ZUID

Plaatsruimte gereserveerd

voor

MAISON DE PARFUMS FRANÇAIS

AMSTERDAM, KALVERSTR. 192

SCHEVENINGEN, ORANJE GALERIJ 61

BIOSCOPE-THEATER

Reguliersbreestr. Dir. F. A. Nöggerath Telef. 8206

Zaterdag 12 September en volgende dagen:

HELDENSCHOOL.

Groot Militair Schouwspel,
uit het tijdperk van NAPOLEON I.
in 4 afdelingen en een Proloog.

Prachtfilm, uitgevoerd door de eerste Artisten
van „CINES”, Rome.

Josef Vedral
Boheemsch Vioolbouwer,
Molenstraat. Den Haag.

Italiaansche en
Fransche snaren
Reparatiën.

J. L. SON

O. Z. Voorburgwal 175
naast Hollekamp & Co.

**KUNSTTANDEN
EN GEBITTEN**

- Informaties kosteloos -
Bestaat goedkoopere prijzen

Mad. Mumsen

PÉDICURE

Oranjesplein 58
DEN HAAG

Naamlooze Vennootschap „HET CONCERTGEBOUW”.

ZONDAG 13 SEPTEMBER 1914 — 2½ uur

4e ABONNEMENTS-CONCERT Serie A.

(No. 2 der Serie B 2).

Dirigent: EVERT CORNELIS.

Toegangsprijs f 2.50, verh. met gem. bel. en toeslag pensioenfonds.

DONDERDAG 17 SEPTEMBER 1914 — 8 uur

5^e ABONNEMENTS-CONCERT Serie B.

(No. 3 der Serie B 1).

Dirigent: WILLEM MENGELBERG.

Toegangsprijs f 4.—, verh. met gem. bel. en toeslag pensioenfonds.

ZONDAG 13 SEPT. 1914 — 8 uur

VOLKS-CONCERT

Dirigent: EVERT CORNELIS.

Toegangsprijs f 0.25, verh. m. g. bel. en t. pensioen.

REMBRANDT-THEATER.

Zaterdag 12 Sept. en volgende avonden, 8 uur:

't Was in de Mei!

De nieuwste operette van Kollo en Bredschneider,
voor Amsterdam bewerkt door Rido.

Sterk verlaagde prijzen.

M.-Loge f 1.40, Zijloge en Stalles f 1.15, Fauteuil
en Parquet f 0.85, Parterre f 0.45, Balcon f 0.35,
Galerij f 0.23. (Sted. belasting en auteursrecht inbegrepen.)

Plaatsbespreking dagelijks van 11—6 uur.

Nu is het meer dan ooit zaak de Nederl.
Industrie te steunen! Sigarettenfabriek
„STELIO” geeft aan veel handen werk!
Vraagt alom de „Stelio”. Voor EIGEN ge-
bruik en ZENDINGEN aan MILITAIREN!

Hoofddepôt EDUARD HUF, Zoutsteeg 9/11.

Prijzen 1-4 Ct.

Koninklijke Nederlandsche Stoomververij
en
Chemische Wasscherij
J. HOEVELS.

Hoofd-Filiaal: Utrechtschestraat 43, Amsterdam.

Afhalen. Telefoon 5064. Bezorgen.

LOUIS BOUWMEESTER THEATER

DIRECTEUR: LOUIS BOUWMEESTER JR.

Wagenstraat 79 DEN HAAG Telefoon H 5719

Fransch Blijspel Repertoire

Enorm Lach-succes!

Iederen avond ten 8¼ uur:

Prijzen der plaatsen (alles inbegrepen) f 2.37, 2.10, 1.32, 0.70, 0.53.

DINSDAG EN VRIJDAG NIET ROOKEN.

HEIJSTEE SMITS & Co.

REGULIERSDWARSSTRAAT

AMSTERDAM

Wand- en Vloertegels.

Oporto Bar

♦ ECHT MÜNCHENER ♦
FRANZISKANER LEISTBRÄU

NIJWSTRAAT 24^B - ROTTERDAM

JAN BOELHUIS - AMSTERDAM

VIJZELSTRAAT 75

MODELLENZAAL VAN HAARDEN EN KACHELS DER ULFTSCHE IJZERGIEETERIJ

Firma BECKING & BONGERS

Theater Pathé

KALVERSTRAAT 122, - AMSTERDAM

TELEFOON 6529 (ter beschikking van het publiek)

Van 11 tot en met 17 Sept.:

DE HEDENDAAGSCHE
STAALFABRICATIE
DE LOTGEVALLEN EENER
KOORDDANSERES
Drama uit het Circusleven in 3 afdeelingen
DE PATHÉ-COURANT
DE NACHTMERRIE VAN DEN
TEEKENAAR
MAX HEEFT ASTHMA
Klucht gespeeld door Max Linder.

Cabaret Bonbonnière

Dir. Chr. Harig

Optreden van 1e klasse

Internationale

Cabaret-Artisten

Entrée vrij

Geopend van 8 tot 2 uur

Variété „FLORA”

Amstelstraat — Dir. F. A. Nöggerath
TELEPHOON 3306

Zaterdag 12, Zondag 13, Maandag 14 en
Dinsdag 15 Sept. en Zondag-middag 2 uur
Matinée.

Slechts vijf opvoeringen van:

De juffrouw van de Ceintuurbaan

Lachen!!! Lachen!!!

PRIJZEN DER PLAATSEN
f0.75, f0.50, f0.30 en f0.20

Zonder verplichte consumptie.

Vanaf 16 September optreden van een
geheel nieuw schitterend Specialiteiten
Gezelschap.

THEATER PANOPTICUM

Amstelstraat. Dir. Sol. J. Kinsbergen. Tel. 1254.

Zaterdag 12 Sept. en volgende avonden, iederen avond te 8^{1/4} uur:

GASTVOORSTELLINGEN van:

HENRI BRONGEEST

MARY BEERMAN

in

J. v. d. POLL

APACHENLIEFDE

Schets in één bedrijf van J. v. d. Poll.

CAROLINE VAN DOMMELEN

Conférencière

ODETTE MYRTIL

Etoile Parisienne, Tango-Violoniste.

MARY LOGGER

Opera-Zangeres

SOLSER en HESSE

in hun nieuwste creatie:

Terug van den Hengelwedstrijd.

Prijzen der plaatsen: f 1.15 en f 0.58